

prima instanță: Gh. Stratulat
instanța de apel: A. Minciuna, V. Sîrbu, V. Mihaila

dosarul nr. 3ra-607/18

ÎNCHEIERE

16 mai 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Dumitru Mardari
Luiza Gafton

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Angela Coman, reprezentată de avocatul Alexandru Danu

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Oficiului Teritorial Chișinău al Cancelarie de Stat împotriva Consiliului municipal Chișinău cu privire la contestarea actului administrativ

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 20 decembrie 2017 prin care a fost respins apelul declarat de Consiliul municipal Chișinău și menținută hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 21 martie 2017, prin care a fost admisă acțiunea

constată:

La 19 august 2016, Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelarie de Stat a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului municipal Chișinău, intervenient accesoriu Angela Coman cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii a invocat că la 31 martie 2016, Consiliul municipal Chișinău a adoptat decizia nr. 1/16-28 prin care a autentificat dreptul de proprietate privată a Angelei Coman asupra lotului de pământ din str. XXXXX mun. XXXXX.

Afirmă că Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelarie de Stat a efectuat controlul, sub aspectul legalității actului administrativ menționat, în temeiul prevederilor art. 64 din Legea privind administrația publică locală și a constatat că decizia contravine prevederilor legislației în vigoare.

Menționează că în conformitate cu prevederile art. 68 din Legea menționată, prin notificarea nr. 1304/OT4-1236 din 28 iunie 2016, Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelarie de Stat a solicitat Consiliului municipal Chișinău abrogarea actului administrativ considerat ilegal.

Având în vedere prevederile art. 11 Cod funciar, art. 4 alin. (10), 8 alin. (1), (2) și (3) din Legea privind prețul normativ și modul de vânzare – cumpărare a pământului, art. 16 alin. (3) din Legea cu privire la formarea bunurilor imobile, pct. 55, 57, 58 din Regulamentul privind gestionarea resurselor funciare municipale, pct. 14 din Regulamentul cu privire la modul de transmitere în proprietate privată a loturilor de pământ de pe lângă casă în localitățile urbane, reiterează că urmare a examinării conținutul actului administrativ menționat, cât și a actelor ce au stat la baza adoptării acesteia, Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelarie de Stat a constatat lipsa actelor doveditoare a deținerii legale a suprafețelor de teren autentificate persoanei vizate în decizie, la fel și studiu de fezabilitate privind imposibilitatea formării bunului imobil.

În aceste circumstanțe și având în vedere prevederile pct. 67 din Regulamentul privind gestionarea resurselor funciare municipale, consideră ilegală autentificarea dreptului de proprietate asupra lotului de pământ de pe lângă casă efectuată prin decizia contestată.

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor art. 68 din Legea privind administrația publică locală, art. 3, 5 lit. b), 17 alin. (2), 21 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ, art. 166, 174, 192 alin. (2), 277, 278 CPC.

Solicită admiterea acțiunii și anularea deciziei Consiliului municipal Chișinău nr. 1/16-28 din 31 martie 2016 cu privire la autentificarea dreptului de proprietate privată asupra lotului de pământ din str. XXXXX mun. XXXXX, Angelei Coman.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 21 martie 2017 a fost admisă acțiunea și anulată decizia Consiliului municipal Chișinău nr. 1/16-28 din 31 martie 2016 cu privire la autentificarea dreptului de proprietate privată asupra lotului de pământ din str. XXXXX mun. XXXXX, Angelei Coman.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 20 decembrie 2017 a fost respins apelul declarat de Consiliul municipal Chișinău și menținută hotărârea primei instanțe.

La 23 martie 2018, Angela Coman, reprezentată de avocatul Alexandru Danu a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei recurate și a hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie respinsă acțiunea.

În motivarea recursului a invocat că instanța de apel a emis o decizie ce contravine legii.

Sușine că instanța de fond a admis acțiunea reieșind doar din poziția Oficiului Teritorial Chișinău al Cancelarie de Stat, bazându-se pe argumentele expuse în cerere fără a face trimitere la faptul că în cadrul examinării cauzei, intervenientul accesoriu a prezentat acte care în viziunea sa urmau a fi cercetate multe aspectual.

Remarcă că instanța de apel în mod eronat și nemotivat, fără a da o apreciere actelor și probelor prezentate de intervenientul accesoriu, a ajuns la aceeași concluzie prin ce a încălcat în mod direct și inadmisibil dreptul de proprietate a recurenteii asupra bunurilor imobile ce fac obiectul litigiului.

Evidențiază că în cadrul examinării cauzei au fost prezentate contractul de înstrăinare a bunului cu condiția întreținerii pe viață nr. 1510 din 6 mai 2014, hotărârea Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 16 martie 2010, încheierea Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău privind explicarea hotărârii Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 16 martie 2010, certificatul eliberat de OCT Chișinău datat cu 25 martie 1976, care însă nu au primit nicio apreciere juridică.

Afirmă că singurul judecător al Curții de Apel Chișinău, care a formulat opinie separată, a citit actele prezentate și a dat o apreciere probelor administrate în raport cu prevederile legale, cu trimiteri concrete și studiu referitor la necesitatea aplicării legii și consecințele aplicării eronate.

Consideră că instanța de apel nu a verificat conținutul prevederilor art. 16 alin. (3) din Legea cu privire la formarea bunurilor imobile și nu au analizat oportunitatea aplicării acestei legi în speță.

Remarcă că terenul cu nr. cadastral XXXXX din str. XXXXX mun. XXXXX nu a fost format prin decizia Consiliului municipal Chișinău nr. 1/16-28 din 31 martie 2016.

Or, Lidia Balaur mama recurente, s-a născut, a locuit și locuiește în casa pe care a primit-o în dar prin contractul de donație nr. 1/1-981 din 31 mai 1974 de la mama sa Efrosinia Smali, fapt reflectat în Registrul Bunurilor Imobile.

Accentuează că este cert faptul că terenul cu nr. cadastral XXXXX a fost format cu mult timp înainte și drept confirmare servește informația din Registrul Bunurilor Imobile unde este indicat contractul de donație nr. 1/1-981 din 31 mai 1974, iar suplimentar certificatul din 25 martie 1976, prin care se indică clar suprafața totală de 667,7 m. p., care se află în folosință.

Relevă că în opinia separată, judecătorul corect a indicat că certificatul eliberat de OCT Chișinău din 25 martie 1976 confirmă folosința a 667,7 m.p. și urmează a fi considerat ca dovadă a deținerii legale a suprafeței de teren.

Obiectează că instanțele de judecată ierarhic inferioare urmau să facă trimiteri la instrucțiunile care reglementau sau reglementează modalitatea de luare la evidență și actele în temeiul cărora se poate sau se putea lua la evidență și inclusiv, se stabilea modul de folosință asupra bunurilor imobile în anii 1974 – 1976.

Cu referire la prevederile art. 59 alin. (1) din Legea cadastrului bunurilor imobile și art. 313 Cod civil, menționează că este evident că dovada deținerii legale a suprafeței de teren este certă, construcțiile sunt legale și înregistrate în modul corespunzător.

Având în vedere prevederile art. 11 Cod funciar, menționează că litigiul dat putea fi soluționat simplu, încă din prima instanță când a prezentat setul de acte ce demonstrează fără îndoială deținerea legală a suprafeței de teren și lipsa necesității formării altului bun imobil, deoarece suprafața deținută de recurentă nu depășește norma stabilită de legislație.

Notează că prevederile art. 4 alin. (10) din Legea privind prețul normativ și modul de vânzare – cumpărare a pământului nu sunt aplicabile cazului dat.

Evidențiază că hotărârea primei instanțe și decizia instanței de apel îngrădesc în mod inadmisibil dreptul de proprietate al recurenteii asupra bunurilor imobile care fac obiectul litigiului.

Reiterează că instanța de apel a lăsat un gol în raportul juridic litigios și de fapt nu l-a soluționat, deoarece nu s-a referit la titlul de autentificare a dreptului deținătorului de teren nr. XXXXX din 6 iunie 2016, pe care recurenta îl deține și este valabil.

Prin urmare, obținerea titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren, trecut în Registrul Bunurilor Imobile, denotă dobândirea de către recurentă a dreptului de proprietate asupra lotului de pământ cu suprafața de 642 m.p. din str. XXXXX mun. XXXXX, în condițiile prevăzute de art. 320 și 321 Cod civil.

La 4 mai 2018, prin intermediul Oficiului Poștal, Oficiului Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat a depus referință la recursul declarat de Angela Coman, reprezentată de avocatul Alexandru Danu, considerând că decizia contestată la moment întrunește condițiile legale lăsând admisibilitatea cererii de recurs la discreția instanței.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 6 februarie 2018, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire (f. d. 124), careva date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurentă la materialele dosarului lipsesc.

Astfel, se constată că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 23 martie 2018, în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Angela Coman,

reprezentată de avocatul Alexandru Danu nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de Angela Coman, reprezentată de avocatul Alexandru Danu, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Angela Coman, reprezentată de avocatul Alexandru Danu ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de Angela Coman, reprezentată de avocatul Alexandru Danu se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecători

Dumitru Mardari

Luiza Gafton